

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den under Punkt 3 paa Dagsordenen opførte Sag skal jeg efter Anmodning lade udgaa.

Man gik derefter til den under Nr. 4 paa Dagsordenen opførte Sag, nemlig:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 101 af 29. April 1913 om Hjælpekasser.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5213).

Sagen sattes til Forhandling.

J. Jacobsen: Under Henviſning til Ministerens Bemærkninger ved Lovforslagets Fremsættelse og til de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, skal jeg paa mit Partis Vegne tillade mig at anbefale den Ændring, der er foreslaaet i det foreliggende Lovforslag.

C. Jacobsen: Da vort Partis Ordfører ikke er til Stede, skal jeg tillade mig at gøre et Par korte Bemærkninger om Lovforslaget. Jeg forstaaer ikke rigtig den højtærede Indenrigsministers Begrundelse af i Aar yderligere at nedsætte Tilskuddet til Hjælpekasserne med 250 000 Kr.; thi denne Nedsættelse kan jo ikke begrundes med, at Forholdene for Hjælpekasserne er blevet bedre. Hjælpekassernes Opgaver er, efterhaanden som Tiden er gaaet, blevet større og større, og Lovgivningen bidrager til at gøre dem vanskeligere. Nedsættelsen kan heller ikke begrundes med, at Nødtilstanden skulde være mindre, end den har været før; thi Nødtilstanden er sikkert lige saa stor, som den har været i de foregaaende Aar, og det fremgaar da ogsaa tydeligt af de kommunale Budgetter, at Tilskuddene til Hjælpekasserne fra Kommunerne er mindst lige saa store nu som tidligere. Nedsættelsen begrundes af den højtærede Minister med Statens økonomisk vanskelige Stilling, og det er ogsaa rigtigt nok, at Staten sidder vanskelig i det, men jeg vil spørge den højtærede Minister, om han ikke mener, at Kommunernes

økonomiske Stilling er lige saa vanskelig. Jeg finder det urimeligt, at man for at bøde paa Statens vanskelige Stilling, vælter Byrderne over paa Kommunerne, thi det er det, man gør ved en saadan Nedsækering som den, her foreslaas.

Det er saa meget mærkeligere, at den højtærede Indenrigsminister foreslaar en saadan Nedsækering af Tilskuddene til Hjælpekasserne, som alle sagkyndige har udtalt sig imod at formindske Tilskuddene. Det er udtalt baade af Hjælpekassebestyrelserne og Hjælpekasseforeningernes Repræsentantskab og Købstadsforeningen, at man maa anse en saadan Nedsækering for urimelig. Det er ikke Socialdemokraterne alene, der har vedtaget saadanne Udtalelser, men det er ogsaa den højtærede Indenrigsministers egne Meningsfæller, der udtaler deres Fordømmelse af Regeringens Stilling paa dette Omraade. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg oplæse et Par Udtalelser. Hjælpekasserne udtaler saaledes: „I Anledning af, at Forslaget til Aldersrentelov forhøjer Aldersgrænsen til 65 Aar, henledes Lovgivningsmagtens Opmærksomhed paa, at en tilsvarende Forhøjelse af Aldersgrænsen i Undtagelsesbestemmelsen i Hjælpekasselovens § 4, 2det Stykke, ikke tør tilraades. Under Hensyn til, at Antallet af hjælpe-kasseunderstøttede utvivlsomt vil stige stærkt ved en saadan Forhøjelse af Aldersgrænsen, bør det tages under Overvejelse, at Statens Refusion for Udgifterne til Hjælpekasserne ogsaa fremtidig — i Lighed med hvad der er sket i de senere Aar — bør fastsættes til en Trediedel.“ Paa et senere Tidspunkt er der ogsaa udtalt: „Da det er givet, at Aldersrentelovens Forhøjelse af Aldersgrænsen vil medføre stærkt stigende Udgifter for de kommunale Hjælpekasser, andrager Bestyrelsen for Foreningen af Byernes Hjælpekasser herved enstemmigt Regering og Rigsdag om, at Hjælpekasselovgivningens Bestemmelser om Refusion fra Staten maa blive ændret derhen, at Hjælpekassernes Udgifter til Understøttelse af Personer over 60 Aar refunderes af Statskassen med Halvdelen.“ Dette er Udtalelser, som gaar fuldstændig imod den højtærede Indenrigsministers Opfattelse af denne Sag, og de giver os Ret i, at der i Virkeligheden er mere Grund til at forhøje Tilskuddet til Hjælpekasserne end til at